

«Παρεμβαίνοντες...»

Τὸ Μέγα Ἔλεος καὶ ἡ Πηγὴ τοῦ Ἐλέους (ζ')

Ὅλα τὰ Τροπάρια τῆς Ὑμνολογίας τῆς Παρακλητικῆς, ἰδιαίτερώς τὰ λεγόμενα Κατανυκτικά, εἶναι πλημμυρισμένα ἀπὸ τὸ κατανυκτικὸ περιεχόμενο, ποῦ γεννᾶται ἀπὸ τὸ **ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**.

Ἡ κατάνυξη προέρχεται ἀπὸ τὸ **Θεῖον Ἔλεος**, ἀλλὰ καὶ ἐλκύει τὸ **Θεῖον Ἔλεος**.

• **Ἡ** εἰλικρινὴς μετάνοια, τὰ δάκρυα, ἡ συντριβὴ τῆς καρδίας, ἡ ταπείνωση, ἡ νηστεία καὶ ἡ θεληματικὴ κακοπάθεια γιὰ τὶς ἀμαρτίες μας ἀνοίγουν τὶς ἀστεύρευτες πηγές τοῦ **Θείου Ἐλέους**.

Ὁ πρῶτος Κανὼν τοῦ **Θεοτοκαρίου**, ποῦ ἀποτελεῖ ἔργο κατανυκτικῆς Θεολογίας καὶ Θεολογικῆς κατανύξεως, εἶναι ἓνας λυτρωτικὸς διάλογος. **Ἐνας** διάλογος μεταξὺ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, τῆς **Πηγῆς τοῦ Ἐλέους** Κυρίας Θεοτόκου καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὡς Κριτοῦ Δικαίου καὶ ἀδεκάστου.

Ὁ ἀμαρτωλὸς ἐκλιπαρεῖ ἀπεγνωσμένος καὶ ἐπιμόνως τὴν Παναγία μας νὰ μεσιτεῦσῃ, νὰ μεσολαβήσῃ πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Της, γιὰ νὰ τὴν συγγνώμῃς καὶ **Εὐσπλαγχνίας**.

Εἶναι ὄντως μία συγκλονιστικὴ ἐμπειρία τοῦ ἀναγνώστου, ποῦ ἔρχεται στὴν θέση τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ τελικὰ ἐπιτυγχάνει τὸ ποθοῦμενον **Ἔλεος** καὶ τὴν συγχώρηση τῶν ἀμαρτιῶν του.

Ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὸ **Θεοτοκάριον** εἶναι μία ἔξοδος καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὰ ἀσφυκτικὰ τεῖχη τῆς ἀπογνώσεως καὶ τῆς ἀπελπισίας, ποῦ φέρνει ἡ ἀμαρτία καὶ τὰ πάθη πρὸς τὸν ἀνοικτὸν ὀρίζοντα τοῦ **Ἐλέους** καὶ τῆς **Εὐσπλαγχνίας** τοῦ Κυρίου, διὰ μέσου τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῆς **Πηγῆς τοῦ Ἐλέους**.

(Ἔπεται συνέχεια)

Ὁ Ἐρανιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

4.4.2021 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀκαθίστου Ὑμνου,

† Ὁσίου Γεωργίου ἐν Μαλεῶ